

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10Csp/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125201501
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Sedláková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125201501.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Michaelou Sedlákovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX E., právne zastúpenej JUDr. Františkom Komkom, advokátom, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, právne zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53255739, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver zo zmluvy zo dňa 29.3.2006 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v zmluve zo dňa 29.3.2006 v časti IX. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním zmluvy o pôžičky oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zavazujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve, zo dňa 29.3.2006 v časti IX. Vyhlásenie klienta, v časti, v znení: „Svojím podpisom súhlasím s tým, že v prípade ak si nesplním svoj záväzok splácať pôžičku v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti pôžičky podľa tejto zmluvy, aby Consumer Finance Holding, a.s. bol oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok Consumer Finance Holding, a.s. voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške mesačných splátok pôžičky podľa tejto zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pôžičky poskytovanej spoločnosťou, k Zmluve, zo dňa 29.3.2006, v čl. III. Podmienky splácania pôžičky, bod e), v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo zmluvy uvedené v Splátkovom kalendári. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie splátky Pôžičky so všetkými následkami s tým spojenými.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pôžičky poskytovanej spoločnosťou, k Zmluve, zo dňa 29.3.2006, v čl. III. Podmienky splácania pôžičky, bod g), v znení: „Každá platba, ktorú Klient prevedie na Splátkový účet Spoločnosti, sa započítava na záväzky Klienta voči Spoločnosti v nasledovnom poradí: poplatky na realizáciu zabezpečenia, splatné zmluvné pokuty, a to najskôr splatné, splatné záväzky Klienta voči Spoločnosti z iných zmluvných vzťahov medzi Klientom a Spoločnosťou ako zo Zmluvy o pôžičke, a to najskôr splatné, na Splátku, pričom najskôr sa uhradí príslušenstvo najskôr splatné, potom príslušenstvo neskôr splatné a nakoniec istina Splátky. Zánikom Zmluvy o pôžičke nezaničujú záväzky Klienta voči Spoločnosti z nej vyplývajúce vrátane záväzku Klienta zaplatiť zmluvnú pokutu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pôžičky poskytovanej spoločnosťou, k Zmluve, zo dňa 29.3.2006, v čl. VII. Zmluvné sankcie, bod a), v znení: „Ak dôjde k zmene údajov uvedených v Zmluve o pôžičke, príp. v iných dokumentoch týkajúcich sa, či súvisiacich so Zmluvou o pôžičke, je túto skutočnosť Klient povinný Spoločnosti bez omeškania oznámiť (zmena bydliska, zamestnania a pod.). Klient je povinný Spoločnosti oznamovať taktiež akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli ohroziť jeho schopnosť splácať Pôžičku riadne a včas. Pokiaľ tak neurobí do 15 kalendárnych dní od nastátia zmeny, je povinný uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 500,- Sk za každé jednotlivé porušenie.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pôžičky poskytovanej spoločnosťou, k Zmluve, zo dňa 29.3.2006, v čl. VII. Zmluvné sankcie, v znení: „ bod b) Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak Klient:

1. sa dostal do omeškania so splatením jednotlivých splátok. V 30-ty deň po dobe splatnosti sa dlžná splátka zvyšuje o zmluvnú pokutu vo výške 10 % z tejto dlžnej čiastky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V prípade oneskorenia s úhradou jednotlivých splátok je Klient povinný zaplatiť Spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i úrok z omeškania vo výške 0,05 % p. a. z dlžnej čiastky za každý aj začatý deň omeškania. Úrok z omeškania je splatný na výzvu Spoločnosti.
2. uviedol v Zmluve o pôžičke nepravdivé údaje vo výške 20 % z celkovej výšky poskytnutej Pôžičky.
3. naplní aspoň jednu zo skutočností uvedených v čl. V bod b) ods. 3 VOP vo výške 100% z celkovej výšky poskytnutej Pôžičky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pôžičky poskytovanej spoločnosťou, k Zmluve, zo dňa 29.3.2006, v čl. IX. Záverečné ustanovenie, bod d), v znení: „Klient súhlasí, aby Spoločnosť v zmysle Zákona o ochrane osobných údajov poskytla jeho osobné údaje a údaje uvedené v Zmluve o pôžičke (údaje a informácie) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VU'B, a.s.) ako aj jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Banka Intesa Milano, Taliansko, za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality Klientovi poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VU 'B, a.s. a to v rozsahu údajov uvedených v Žiadosti o pôžičku na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti o pôžičku, pričom Klient oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu, pre prípad, že Zmluva o pôžičke nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Klient podpisom Žiadosti o pôžičku potvrdzuje dobrovoľnosť tohto súhlasu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach pôžičky poskytovanej spoločnosťou, k Zmluve, zo dňa 29.3.2006, v čl. IX. Záverečné ustanovenie, bod r), v časti, v znení: „ Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi vznikli alebo v budúcnosti vniknú z tejto Zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

X. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 28.02.2025, doručenu súdu dňa 03.03.2025, v znení jej opravy zo dňa 10.03.2025, žiadala určiť, že zmluva o pôžičke z 29.03.2006 (ďalej len „Zmluva“) je považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu absencie povinnej náležitosti zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) a z dôvodu absencie údajov o výške úroku v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ a rovnako žiadala o určenie neprijateľnosti 8 zmluvných podmienok obsiahnutých v Zmluve v časti IX. Vyhlásenie klienta, resp. vo Všeobecných obchodných podmienkach, a to v článku III. bod e), g), čl. VII. bod a), bod b) a v čl. IX. bod d) a r) poukazujúc na to, že neprijateľnosť predmetných, ako aj obdobných zmluvných podmienok bola už judikovaná.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu, v zmysle ktorého je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že Zmluva neobsahuje údaj o RPMN. Žalovaný uvádza, že bližšie - konkrétne informácie ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov sa nachádzajú v čl. VII. Všeobecných obchodných podmienok pôžičky poskytovanej spoločnosťou (ďalej len „OP“). V čl. VII písm. a) OP je uvedený postup výpočtu RPMN v súlade s prílohou ZoSÚ, pričom následne v čl. VII písm. c) ZoSÚ je priamo uvedená a vypočítaná výška RPMN pre rôzne výšky poskytnutých súm v kombinácii s rôznymi dĺžkami doby splatnosti poskytnutých úverov. Z tejto tabuľky je bez akýchkoľvek pochyb možnosť zistiť výšku hodnoty RPMN pre úver poskytnutý žalobcovi – nakoľko zo samotnej Zmluvy je zrejme výška poskytnutého úveru 50.000 Sk a doba splácania 5 rokov (t. j. 60 mesiacov). Z predmetnej tabuľky je teda jednoducho zistiteľné, že výška RPMN pre daný úver je hodnota 14,72%. Žalovaný poukazuje na to, že je podľa jeho názoru bezpredmetné, že sa údaj o RPMN nachádza v neoddeliteľnej súčasť Zmluvy, ktorou sú Obchodné podmienky a nie priamo v texte Zmluvy, pričom na podporu tohto právneho názoru poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit C-42/15. Ďalej poukázal, že podľa jeho názoru ide len o umelo vyfabulovaný súdny spor, ktorý žiadnym spôsobom neslúži na ochranu spotrebiteľských práv. Zjavné zneužitie práva nemá požívať právnu ochranu, a preto by mala byť takáto žaloba zamietnutá. Po splatení úveru nemôže podľa neho existovať akýkoľvek, nielen ešte naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky na Ústavnom súde SR, ktorý podal Okresný súd Prešov, pod sp. zn. 13Csp/55/2022 dňa 21.10.2024 (ďalej len „návrh“). V danom prípade bola zmluva uzatvorená ešte v roku 2006. Žalobca tak po viac ako 19 rokoch od uzatvorenia zmluvy napáda aj viacero zmluvných podmienok, ktoré voči nemu ani vôbec neboli aplikované. Zároveň právna úprava v tom čase takéto zmluvné podmienky nepovažovala (a ani rozhodovacia prax iných súdov) ani teraz dané zmluvné podmienky nepovažuje za neprijateľné.

Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v časti IX. Vyhlásenie klienta žalovaný uvádza, že mu zo žaloby žalobcu nie je zrejme, ako by mohli tieto ustanovenia zmluvy na žalobcu akokoľvek prenášať dôkazné bremeno. Predmetným zmluvným ustanovením sa neukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi žiadna povinnosť niesť dôkazné bremeno. Žalovanému nie je zrejme, akým iným spôsobom by mal veriteľ pri uzatváraní zmluvy overiť či dlžník - spotrebiteľ všetkému buď v zmluve alebo v obchodných podmienkach, či cenníku porozumel. V prípade, ak by uvedené zmluvné ustanovenia v zmluve absentovali, veriteľ by predsa stratil akýkoľvek dôkaz o tom, že spotrebiteľ bol naozaj s obchodnými podmienkami a cenníkom oboznámený, že s nimi súhlasí, že ich prevzal alebo mu boli zaslané. Ak by súd ustanovil, že takéto zmluvné ustanovenia považuje za neprijateľné zmluvné podmienky, veriteľa by tak dostal do situácie, kedy by nevedel oboznámenie a odovzdanie akýchkoľvek dokumentov spotrebiteľovi riadne preukázať. Takéto zmluvné ustanovenie je štandardnou súčasťou všetkých spotrebiteľských zmlúv a je plne akceptované všeobecnými súdmi Slovenskej republiky (vrátane krajských súdov a rovnako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Toto ustanovenie na spotrebiteľa neprenáša dôkazné bremeno. Preukázanie oboznámenia ostáva na dodávateľovi a dôkazom je práve podpis spotrebiteľa, ktorého jedinou predzmluvnou povinnosťou bolo podrobne sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami zmluvy. Priemerný a zodpovedný spotrebiteľ, ktorému prináleží súdna ochrana by určite nekonal absolútne ľahostajne a zmluvu nepodpísal bez podrobného oboznámenia sa so všetkými jej súčasťami, ktoré sú v zmluve jasne a zrozumiteľne označené. Žalovaný taktiež považuje za potrebné podotknúť, že žiadna norma spotrebiteľského práva Slovenskej republiky alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument, resp. aby každá časť takého dokumentu bola osobitne podpísaná. V zmysle vyššie uvedeného má žalovaný za to, že uvedené ustanovenie nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a predmetné ustanovenie tak nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalobca ďalej tvrdí, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje legálny zabezpečovací inštitút podľa ust. § 551 OZ, pri výkone ktorého zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia (napr. podľa Exekučného poriadku). Právnym poriadkom aprobovaný a v OZ explicitne zakotvený zabezpečovací inštitút už podľa svojej povahy ani nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou (zabezpečovací inštitút zabezpečuje akcesoricky povinnosti z hlavného záväzkového vzťahu – zabezpečovací inštitút preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade s ustanoveniami OZ, pričom zabezpečenie záväzku spotrebiteľa formou dohody o zrážkach zo mzdy v čase uzavretia Zmluvy OZ ani iné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa nezakazovali.

K ďalšej zmluvnej podmienke uvedenej v OP, čl. III, bod e) – variabilný symbol uviedol, že uvedené napadnuté zmluvné ustanovenie nie je zmluvnou podmienkou, ktorá by akokoľvek zasahovala do práv a povinností zmluvných strán. Toto ustanovenie je iba praktickým upozornením na nevyhnutnú objektívnu skutočnosť, ktorá nastane, ak klient uvedie nesprávne platobné údaje.

K ďalšej zmluvnej podmienke uvedenej v OP, čl. III, bod g) – započítavanie poukázal na § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka a tiež na § 53 ods. 1 OZ, majúc za to, že ide zmluvnú podmienku týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, vyjadrenú určito, jasne a zrozumiteľne, teda nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v OP, čl. VII, bod a) – oznamovacia povinnosť poukázali na fakt, že ustanovenia týkajúce sa skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver pred poskytnutím úveru sú dnes súčasťou zákonných ustanovení, pričom veriteľovi stanovujú povinnosť bonitu spotrebiteľa skúmať. Žiadna právna norma však pri tom nezakazuje skúmať bonitu spotrebiteľa zo strany veriteľa aj počas zmluvného vzťahu; práve naopak, takéto oznámenie každej zmeny v schopnosti splácať úver veriteľovi by malo byť želaným správaním zo strany spotrebiteľa – ktoré by umožnilo veriteľovi napr. prispôbiť podmienky splácania spotrebiteľovi počas prechodného zníženia príjmu, straty zamestnania, resp. ponúknuť možnosti refinancovania v prípade zlepšenia príjmu následkom zmeny zamestnávateľa a podobne.

Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v OP, čl. VIII, bod b) – zmluvná pokuta uviedol, že na to, aby sa predmetné ustanovenia považovali za neprijateľné musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu. Žalobca však len všeobecne poukazuje na údajnú neprijateľnosť, avšak v žiadnom smere sa v podanej žalobe nevysporiadava so skutočnosťou, z akého konkrétneho dôvodu by mali byť podľa neho považované za neprimerané či vytvárajúce hrubú nerovnováhu. V prejednávanom prípade bola zmluvná pokuta spolu so sankčným úrokom dojednaná tak, že ani za súčasných prísnejších podmienok nemôže byť označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný taktiež opakovane popiera tvrdenia žalobcu, že by mal len obmedzenú „zmluvnú voľnosť“, keďže podľa žalobcu nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť obsah Zmluvy. Prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili len z toho dôvodu, že žalobca so všetkými zmluvnými podmienkami vyjadril svoj súhlas, čo potvrdil svojim podpisom Zmluvy.

Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v OP, čl. IX, bod d), žalovaný uviedol, že spracúvanie osobných údajov na účel interného výkazníctva je preto podľa názoru žalovaného plne legitímne, keďže explicitne vyplýva zo samotného zákona platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Žalovaný zdôraznil, že dĺžka súhlasu na spracovanie osobných údajov na 10 rokov je nepochybne dôvodná. V prípade ak by teda nebolo možné osobné údaje klienta uchovávať 10 rokov od zániku zmluvy, a tým uchovávať ani zmluvnú dokumentáciu, žalovaný by v prípade sporu, akým je napokon aj prebiehajúci spor, nemal žiadnu možnosť obrany. Spracovanie osobných údajov po dobu 10 rokov od zániku zmluvy je preto potrebné považovať za dôvodné. Poukázal na § 93a ods. 3 zákona o bankách. Spracúvanie osobných údajov na účel interného výkazníctva je preto podľa názoru žalovaného plne legitímne.

Žalobkyňa tvrdí, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka v OP v článku IX. bod r). Žalovaný zastáva názor, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nebolo v OZ či inom predpise zakotvené žiadne ustanovenie, z ktorého by mohol plynúť záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Prípadne spory z uzatvorenej zmluvy bolo možné riešiť tak pred všeobecným súdom, ako aj pred rozhodcovským súdom (k čomu v priebehu trvania úverového vzťahu ani nedošlo). Okrem vyššie uvedeného je však nutné na tomto mieste zo strany žalovaného tiež uviesť, že „staré“ rozhodcovské doložky už dlhšiu dobu neuplatňuje.

S poukazom na uvedené žalovaný zastáva názor, že ani jedno z vyššie uvedených ustanovení zmluvy nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň žalovaný považuje za výkon práv žalobcu v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, keď Zmluva bola uzatvorená v roku 2006. Z týchto dôvodov má súd žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Žalovaný touto cestou tiež napáda spôsob uplatnenia trov žalobcom.

3. Žalobkyňa v replike poukázala na to, že pokiaľ žalovaná poukazuje na návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy SR na ÚS SR, ktorý podal OS Prešov pod sp. zn. 13Csp/55/2022 dňa 21.1.2024, ktorý sa týka konania o súlade ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý sa viedol na ÚS SR pod evidenčným číslom spisu Rvp 3053/2024, tak poukazujú na to, že táto argumentácia zo strany žalovanej je bezpredmetná, keďže Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR 26. februára 2025 rozhodol vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 5/2025 tak, že návrh odmietol. Ďalej poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.1.2019

a uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 124/2020, z 15.04.2020, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť banky proti rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017. Rovnako poukázal na rozhodnutia súdov, ktoré rozhodovali o neprijateľnosti namietaných zmluvných podmienok. Čo sa týka namietaných NZP, ide o neprijateľné zmluvné podmienky používané žalovanou, ako aj inými dodávateľmi bankového alebo nebankového spektra. Spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi nimi a žalovanou má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Čo sa týka neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok, tak pre súdenú vec je rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetnú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a teda absolútne neplatnú. Dôkazné bremeno znáša žalovaná a preto ako dodávateľ je povinná preukázať, že zmluvné ustanovenie bolo dojednané individuálne. Žalovaná však zatiaľ nijakým spôsobom nepreukázala, že so nimi bol vedený kontrakčný proces vo vzťahu k namietaným zmluvným podmienkam.

4. Žalovaný v duplike odkázal na svoje písomné vyjadrenie k žalobe.

5. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to vyjadreniami strán sporu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 29.3.2006, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., uzavreli dňa 29.03.2006 formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 50.000 Sk (1.659,70 eura) s dohodnutou mesačnou splátkou vo výške 1.713 Sk (56,86 eura) s počtom splátok 60. Na zadnej strane tejto zmluvy boli uvedené Všeobecné obchodné podmienky pôžičky poskytovanej spoločnosťou, ktoré obsahovali údaje o výške splátok, ročnej percentuálnej miere nákladov a výške poistenia pre prípad rôznych výšok poskytnutého úveru a rôznych dĺžok splácania poskytnutého úveru. Zmluvné podmienky však neboli kryté ani len podpisom zmluvných strán a nevyplyvala z nich špecifikácia pre konkrétny úverový vzťah.

7. Zmluva v časti IX. Vyhlásenie klienta obsahuje miniatúrnym písmom uvedenú zmluvnú podmienku v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním zmluvy o pôžičky oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ Zároveň je tam uvedené, že: „Svojím podpisom súhlasím s tým, že v prípade ak si nesplním svoj záväzok splácať pôžičku v stanovených termínoch mesačných splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti pôžičky podľa tejto zmluvy, aby Consumer Finance Holding, a.s. bol oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia všetkých pohľadávok Consumer Finance Holding, a.s. voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške mesačných splátok pôžičky podľa tejto zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“

8. Vo Všeobecných obchodných podmienkach pôžičky poskytovanej spoločnosťou (ďalej len „OP“) v čl. III., bod e), je upravené, že: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo zmluvy uvedené v Splátkovom kalendári. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie splátky Pôžičky so všetkými následkami s tým spojenými.“

9. V čl. III., bod g), OP je uvedené: „Každá platba, ktorú Klient prevedie na Splátkový účet Spoločnosti, sa započítava na záväzky Klienta voči Spoločnosti v nasledovnom poradí: poplatky na realizáciu zabezpečenia, splatné zmluvné pokuty, a to najskôr splatné, splatné záväzky Klienta voči Spoločnosti z iných zmluvných vzťahov medzi Klientom a Spoločnosťou ako zo Zmluvy o pôžičke, a to najskôr splatné, na Splátku, pričom najskôr sa uhradí príslušenstvo najskôr splatné, potom príslušenstvo neskôr splatné a nakoniec istina Splátky. Zánikom Zmluvy o pôžičke nezaničajú záväzky Klienta voči Spoločnosti z nej vyplývajúce vrátane záväzku Klienta zaplatiť zmluvnú pokutu.“

10. Z čl. VII., bod a) OP vyplýva, že: „Ak dôjde k zmene údajov uvedených v Zmluve o pôžičke, príp. v iných dokumentoch týkajúcich sa, či súvisiacich so Zmluvou o pôžičke, je túto skutočnosť Klient povinný Spoločnosti bez omeškania oznámiť (zmena bydliska, zamestnania a pod.). Klient je povinný Spoločnosti oznamovať taktiež akékoľvek skutočnosti, ktoré by mohli ohroziť jeho schopnosť splácať Pôžičku riadne a včas. Pokiaľ tak neurobí do 15 kalendárnych dní od nastatia zmeny, je povinný uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 500,- Sk za každé jednotlivé porušenie.“

11. V OP, v čl. VII. bod b) je upravené: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak Klient: 1. sa dostal do omeškania so splatením jednotlivých splátok. V 30-ty deň po dobe splatnosti sa dlžná splátka zvyšuje o zmluvnú pokutu vo výške 10 % z tejto dlžnej čiastky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. V prípade oneskorenia s úhradou jednotlivých splátok je Klient povinný zaplatiť Spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i úrok z omeškania vo výške 0,05 % p. a. z dlžnej čiastky za každý aj začatý deň omeškania. Úrok z omeškania je splatný na výzvu Spoločnosti. 2. uviedol v Zmluve o pôžičke nepravdivé údaje vo výške 20 % z celkovej výšky poskytnutej Pôžičky. 3. naplní aspoň jednu zo skutočností uvedených v čl. V bod b) ods. 3 VOP vo výške 100% z celkovej výšky poskytnutej Pôžičky.“

12. Ďalej v čl. IX., bod d), OP je upravené, že: „Klient súhlasí, aby Spoločnosť v zmysle Zákona o ochrane osobných údajov poskytla jeho osobné údaje a údaje uvedené v Zmluve o pôžičke (údaje a informácie) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VU'B, a.s.) ako aj jej dcérskymi spoločnosťami, spoločnosťami Banka Intesa Milano, Taliansko, za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality Klientovi poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VU'B, a.s. a to v rozsahu údajov uvedených v Žiadosti o pôžičku na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti o pôžičku, pričom Klient oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu, pre prípad, že Zmluva o pôžičke nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Klient podpisom Žiadosti o pôžičku potvrdzuje dobrovoľnosť tohto súhlasu.“

13. Z čl. IX., bod r), OP je zrejmé, že: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi vznikli alebo v budúcnosti vzniknú z tejto Zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom.“

14. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

15. Podľa § 52 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1, 4 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení od 01.04.2002 do 30.06.2006 (ďalej len „ZoSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 4 ods. 1 a 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä
a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

20. Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 26 ods. 3 vety prvej zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy proti porušeniu práva a povinnosti ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

22. Podľa § 3 ods. 5 vety prvej zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ktorým bol zákon č. 634/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení s účinnosťou od 1. júla 2007 zrušený) proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

23. Podľa § 298 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Zmluva uzavretá dňa 29.03.2006 medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, ktorá je predmetom tohto konania, je nesporne zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzatvorená medzi dodávateľom finančnej služby konajúcim v rámci svojho predmetu činnosti ako podnikateľom a žalobkyňou ako spotrebiteľkou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zároveň je potrebné prijať záver, že touto zmluvou bol poskytnutý úver, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Podanie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru v režime zákona č. 258/2001 Z. z. umožňuje zákon o ochrane spotrebiteľa. Sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom od 1. januára 2008 dopadá aj na úroky a poplatky z úverov dojednaných zmluvami uzavretými pred účinnosťou zákona č. 568/2007 Z. z., na ktoré vznikne nárok po 1. januári 2008 (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2022, sp. zn. 4Cdo 223/2020).

26. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že predmetná Zmluva neobsahuje údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov.

27. Pokiaľ žalovaný namieta, že tento údaj je uvedený na zadnej strane formulárovej zmluvy vo Všeobecných obchodných podmienkach, a teda je súčasťou zmluvy, súd sa s uvedeným nestotožňuje.

28. Účelom ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) ako o podstatnom ukazovateli výhodnosti úveru. Je zrejmé že táto podmienka nemôže byť splnená vtedy, keď je výška RPMN uvedená malým písmom v texte zmluvy a už vôbec nie vtedy, keď je zakotvená iba do husto písaných, ťažko čitateľných Všeobecných obchodných podmienok zmluvy, resp. do jej prílohy. Z ustanovenia § 4 ods. 2 ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva, pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti, odvolávala na inú listinu, napr. na Všeobecné obchodné podmienky alebo sadzobník, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Pokiaľ tento údaj nebol obsiahnutý ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo potrebné žalobkyni ako spotrebiteľke poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o RPMN však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť.

29. Naviac v tomto smere súd poukazuje na to, že obchodné podmienky by sa súčasťou zmluvy mohli stať len prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy, čo sa udialo aj v predmetnej veci (uvedená v časti IX. Vyhlásenie klienta). Spotrebiteľ sa totiž môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

30. Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, Freiburger Kommunalbauten cit. „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú.“

31. Netransparentná (neprijateľná) inkorporačná doložka nemohla privodiť viazanosť všeobecných obchodných podmienok, a teda ani ustanovení o RPMN.

32. S poukazom na § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ je preto potrebné predmetný spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

33. Žalobkyňa sa ďalej domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

34. Podanou žalobou sa žalobkyňa môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, ktorý v § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti

porušení práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018).

35. Žaloba o určenie neprijateľných zmluvných podmienok je teda procesne prípustná aj v individuálnom spotrebiteľskom spore, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, ktorý uviedol, že zánik záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy nemá právny význam, opačný názor by znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj smernici Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V prípade žaloby o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa dovolacieho súdu ide o osobitný druh žaloby spotrebiteľa s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4, 5, § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby preto podľa Najvyššieho súdu nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Cieľom žaloby nie je len to, aby individuálny spotrebiteľ bol chránený pred záväzkom voči nekalej podmienke uvedenej v spotrebiteľskej zmluve, ale obsahom je aj povinnosť dodávateľa nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku. Účelom žaloby je aj pôsobiť ako „odstrašujúci“ prostriedok voči dodávateľom so zámerom predchádzať nečestným zmluvným podmienkam. Okrem toho právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadost'učinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Totožný právny záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.3.2019.

36. Zároveň z rozhodnutia Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 124/2020 vyplýva, že zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za nekalú treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala. Rozsudok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky prispel k odstráneniu pochybností o spätných účinkoch rozhodnutia súdu o určení neplatnosti zmluvnej podmienky a tieto účinky z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemožno v zásade z hľadiska reštitúcie vzťahov časovo obmedzovať. Žalobu o určenie možno uplatniť už pri potencionálnej hrozbe vzniku ujmy. Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov bez práva na reštitučné plnenie. Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a z ktorých by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické, až nemožné. Členským štátom patrí procesná autonómia, no špecifiká súdnych konaní nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá spotrebiteľom musí byť poskytnutá podľa ustanovení Smernice 93/13. Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex offo zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, aby sa dopracoval k finálnemu záveru a to nielen z dôvodu individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale aj v záujme dôležitého spoločenského cieľa.

37. Súd rozhodne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve aj keď ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná, aj keď už nie je používaná a dokonca je ju povinný vyhlásiť aj v prípade, ak ju zmluvné strany zmluvne zmenili (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/149/2020 z 24.08.2022 a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-19/20).

38. V súvislosti argumentáciou žalovaného o umelo vykonštruovanom spore, keďže zmluva o úvere bola uzavretá ešte v roku 2006 a žalobcovia po viac ako 19 rokoch od uzatvorenia zmluvy napáda viacero zmluvných podmienok, súd považujúc túto za nedôvodnú poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-776/19 až C-782/19, ktorý v bode 38 rozsudku uviedol cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat' nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“

39. Rovnako poukazuje súd aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“ Námietky sú preto v tomto smere (aj vo vzťahu k potrebe skúmania motívu podania žaloby) nedôvodné.

40. V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C - 473/00 Cofidis potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

41. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia alebo či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú predmetu plnenia, ani ceny plnenia.

42. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávani ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávani zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574). V tomto smere žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, preto súd vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ).

43. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

44. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice,

obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

45. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú je potrebné považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

46. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny, neuzavretý, výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. Súd môže za neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj inú zmluvnú podmienku, než obsahuje výpočet v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak napĺňa znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter zmluvy možno uzavrieť, že žalobca ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemal možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

47. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

48. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátenej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých prístupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. Filozofiu, ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadaním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

49. V rozhodnutí Vrchného krajského soudu v Brandenburgu (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006, č. k. 7 U 17/06, sa aplikoval výklad, podľa ktorého by zmluvná podmienka, ktorá je predmetom posúdenia, mala byť podrobená možnému najneprijateľnejšiemu výkladu, ktorý sa s ňou spája a aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy.

50. Nad rámec uvedeného súd poukazuje na rozhodnutia súdov vo vzťahu k veľkosti písma na Zmluve, ktorú žalovaný zvolil, na ktoré rovnako je nevyhnutné brať zreteľ a vyvodiť dôsledky pri skúmaní prijateľnosti/neprijateľnosti zmluvnej podmienky, cit.: „Naviac od vyššie uvedeného poukazuje súd na samostatný jednotlivý dôvod neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v časti VII. Zmluvy - Vyhlásenie klienta a vo Všeobecných obchodných podmienkach. 8.1. Uvedené dokumenty sú písané písmom ledva vo veľkosti 1mm a hustým riadkovaním. Nie je možné ich prečítať bez pomoci prostriedkov na zväčšovanie textu a už vôbec nie ako celok na jedno „posedenie“. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/61/2017 - Pritom „Zmluvné dojednania“ vytlačené na druhej strane (rube) vyššie uvedenej žiadosti, ktoré sú absolútne nečitateľné, sú písané veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú praktiku a na takéto zmluvné dojednania súd nemôže vôbec prihliadať. Podľa NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 - Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Súd správne a v súlade s § 153 ods. 4 OSP určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v predmetnej spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky, uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písomným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi, sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť správne určil prvostupňový súd. Uvedené dokumenty boli napísané v nasledujúcom formáte - Prehlasujem, že vyššie uvedené údaje sú úplné a pravdivé a splnomocňujem týmto Spoločnosť na overenie údajov a na zistenie ďalších informácií, ktoré bude Spoločnosť považovať v súvislosti so schválením tejto Zmluvy za nevyhnutné. Súd je presvedčený, že ak by žalovaný obdržal rozsudok písaný vo formáte ako je ukážka, tento by bez ďalšieho taktiež považoval za nezrozumiteľný. Len na okraj súd poukazuje napríklad na Slovenskú technickú normu - STN 01 6910 z 08/2010 s názvom „Pravidlá písania a úpravy písomností“, podľa bodu 6.3. ktorej - Pri písaní pomocou textových editorov sa odporúča stojaté písmo veľkosti 12 bodov. Tento rozsudok je písaný písmom Times New Roman o veľkosti 12 bodov pričom ukážka má veľkosť písma Times New Roman 5,5.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 3/2022 z 7.4.2022)

51. Majúc na zreteli vyššie uvedené východiská súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z nasledovných dôvodov:

52. Zmluvná podmienka vo výroku II. týkajúca sa vyhlásenia dlžníka, že sa oboznámil s Všeobecnými obchodnými podmienkami.

53. Obdobné zmluvné podmienky už boli posúdené zo strany všeobecných súdov ako neprijateľné a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Csp 253/2017, Okresného súdu Prešov sp. zn. 18 Csp 62/2023, sp. zn. 19Csp 26/2023 a sp. zn. 11Csp 21/2022.

54. „28. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu Zmluvy o úvere zo dňa 04.12.2007, žalobca v tomto právnom úkone potvrdil, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, súhlasil s ich obsahom, prijal návrhy v nich predložené a potvrdil ich prevzatie. Týmto dojednaním sa žalovaný bez akýchkoľvek pochybností snažil preniesť dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy na spotrebiteľa. Navyše v tomto ustanovení úverovej zmluvy žalobca prijal bližšie nešpecifikované návrhy v nich predložené a zároveň potvrdil ich prevzatie. Takéto skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práva na súde a u iných štátnych orgánov, nakoľko spotrebiteľ už len v dôsledku takejto zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Existuje preto nezanedbateľné nebezpečenstvo, že dojednaná zmluvná

podmienka ovplyvní spotrebiteľa pri uplatňovaní jeho práv, resp. môže u spotrebiteľa vyvolať dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, a to aj vo vzťahu k prijatiu bližšie nešpecifikovaných návrhov a vyslovil s nimi súhlas, v dôsledku čoho spotrebiteľ už len z tohto dôvodu môže byť odradený od prípadného podania žalôb, podnetov alebo návrhov súdom či štátnym orgánom. Takáto zmluvná podmienka je tak neprijateľná podľa generálnej klauzuly vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. 29. Okrem toho, Občiansky zákonník účinný od 01.01.2008 v ust. § 53 ods. 4 písm. l) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považoval i ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky nie je dôvod ani u zmlúv uzatvorených pred 31.12.2007. Občiansky zákonník účinný do 31.12.2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ust. § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 46/2021 z 13.12.2021).

55. Dôvod neprijateľnosti zmluvných podmienok je daný aj s poukazom na použitú veľkosť písma (viď vyššie uvedené).

56. Zmluvná podmienka vo výroku III. týkajúca sa dohody o zrážkach zo mzdy.

57. Súd súhlasí s vyjadreným názorom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovací inštitút podľa § 551 OZ.

58. Nič však nebráni súdu, aby dohodu o zrážkach zo mzdy ako zmluvnú podmienku podrobil prieskumu podľa čl. 1 ods.2 Smernica Rady č. 93/1/EHS.

59. Uvedená zmluvná podmienka môže podľa názoru súdu vyvolať určitú nerovnováhu v postavení spotrebiteľa a veriteľa, keďže inštitút zrážok zo mzdy neprimerane uľahčuje veriteľovi vymoženie pohľadávky aj v časti, v ktorej je alebo môže byť založená na nekalých podmienkach. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla veriteľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euro nekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe typizovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Preto aj túto zmluvnú podmienku súd považuje za neprijateľnú.

60. Táto zmluvná podmienka bola už navyiac posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp 46/2021 z 13.12.2021, cit.: „30. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, táto bola uzatvorená priamo v zmluve o úvere a má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o úveroch so spotrebiteľmi. Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania. 31. Ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). 32. Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. 33. Základným predpokladom vzniku právneho úkonu

je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu. 34. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Z uzatvorenej dohody žiadne podstatné informácie o inštitúte dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nevyplývajú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov pritom nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia zo strany súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok so zameraním na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. 35. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemohol zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka na podrobné znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, aby žalobcovi poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy. 36. Na tomto závere nič nemení ani to, že v čase uzatvárania zmluvy o úvere dňa 04.12.2007 ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ešte nebolo súčasťou právneho poriadku. Existovali totiž aj ďalšie ustanovenia ukladajúce určité povinnosti dodávateľom v spotrebiteľských vzťahoch. 37. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. 38. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom. 39. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa v zmysle ust. § 4 ods. 5 tohto právneho predpisu rozumelo najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. 40. Neposkytnutie základných informácií o inštitúte dohody o zrážkach zo mzdy a jeho dôsledkoch nemožno hodnotiť inak ako porušenie zákazu konať v rozpore s dobrými mravmi, čo aj pred účinnosťou ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spôsobovalo neplatnosť takéhoto platného úkonu podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v čase uzatvárania Zmluvy o úvere ako poskytovateľ úveru mal povinnosť poskytnúť žalobcovi jasné a zrozumiteľné informácie o dôsledkoch uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy, najmä za situácie, ak na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa mohli vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu bez toho, aby boli nároky uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom.“

61. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku IV. týkajúca sa neuvedenia variabilného symbolu.

62. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí.

63. „Pokiaľ ide podmienku v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 4 tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškanie, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 91/2020 zo dňa 7.9.2020)

64. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku V. týkajúca sa započítavania.

65. Predmetné zmluvné ustanovenie považuje súd za neprijateľné podľa § 53 ods. 1 OZ, nakoľko zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom, pretože nerešpektuje nepochybny a oprávnený ekonomický záujem spotrebiteľa na tom, aby najskôr splatil istinu úveru, ktorá je základom pre úročenie pohľadávky, ale pripúšťa v tak závažnej otázke, akou je rozhodnutie o účele platby spotrebiteľa ľubovôľu dodávateľa, teda jeho svojvoľné rozhodnutie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky. Je nesporné, že dané zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie pohľadávky sa tak stáva pre spotrebiteľov netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). V tomto prípade tak ide o jasné popieranie vôle spotrebiteľa, ktorú upravuje aj § 566 ods. 2 OZ, od ktorého sa táto zmluvná podmienka odchyľuje a zhoršuje postavenie spotrebiteľa.

66. Uvedená zmluvná podmienka už bola súdmi právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/26/2024, sp. zn. 6Csp/25/2024.

67. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku VI. týkajúca sa povinnosti oznamovať zmeny údajov.

68. Táto zmluvná podmienka je podľa názoru súdu nejasná a neurčitá, nakoľko je široký záber do osobnej a ekonomickej oblasti spotrebiteľa jasne nedefinuje situácie, na ktoré sa povinnosť spotrebiteľa vzťahuje. Súd totiž zastáva názor, že naznačená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko zaťažuje spotrebiteľa povinnosťou, ktorá by aj v prípade, ak by skúmanie bonity bolo namieste, bola bezvýznamná, keďže skúmanie bonity sa vzťahuje na situácie pred poskytnutím úveru alebo pred jeho navýšením. Navyiac je potrebné upriamiť pozornosť na to, že porušenie tejto povinnosti je zo strany žalovaného sankcionované zmluvnou pokutou. Túto zmluvnú podmienku je potrebné považovať za neprijateľnú s odkazom na generálnu klauzulu podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

69. V súvislosti s uvedeným nevidí súd ani dôvod na odklon od rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp 16/2024, v ktorom vyjadril názor, cit.: „35. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o úvere uvedenej v obchodných podmienkach pre úver – pôžička na bývanie, účinných od 01.08.2011, v článku 8 – Jednotlivé záväzky a vyhlásenia, bod 8.1., v znení: „Dlžník sa týmto zaväzuje, že: [iii] bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie úveru vrátane informácií, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosti Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať Pohľadávku banky.“ je aj podľa odvolacieho súdu daná značnou nevyváženosťou uloženej povinnosti v neprospech spotrebiteľa, keď z nej nie je dostatočne zrejmé, aké skutočnosti boli pre poskytnutie úveru rozhodné a aké zmeny v týchto skutočnostiach má byť dlžník povinný veriteľovi oznámiť. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-226/12 existencia značnej nerovnováhy môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa. Dodávateľ túto povinnosť spotrebiteľa subsumoval (nad rámec zákonnej úpravy) pod podstatné porušenie zmluvných povinností (bod 9.2. obchodných podmienok pre úver – pôžička na bývanie) s následkami uvedenými v označenom bode, medzi ktoré zaradil okrem iného požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, vypovedať zmluvu o úvere s okamžitou účinnosťou, úročiť splatnú časť pohľadávky banky, s ktorou je dlžník v omeškaní aj úrokom z omeškania, zvýšiť výšku úrokovej sadzby o sadzbu úroku z omeškania vo výške stanovenej v oznámení alebo uplatniť zmluvnú pokutu v zmysle Sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na uvedené je nepochybne, že aj toto zmluvné ustanovenie je v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

70. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku VII. týkajúca sa zmluvnej pokuty.

71. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Csp/62/2023, sp. zn. 29Csp/137/2018, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/26/2024, sp. zn. 6Csp/25/2024 .

72. Za neprijateľné tiež považoval také konanie veriteľa, v zmysle ktorého zakomponoval dohodu o zmluvnej pokute do Obchodných podmienok, ktoré mali bližšie upravovať práva a povinnosti zmluvných strán uvedené v zmluve. Nemožno konštatovať, že v danom prípade bola dohoda o zmluvnej pokute individuálne dojednaná stranami zmluvy. Vzhľadom na obsah a rozsah Obchodných podmienok si priemerný spotrebiteľ nevšimne, že podpisuje dojednanie zmluvnej pokuty.

73. Zmluvná pokuta je rovnako neprimeraná, nakoľko požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (20%, resp. 100 % z celkovej výšky poskytnutej pôžičky).

74. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku VIII. týkajúca sa súhlasu so spracovaním osobných údajov.

75. V prípade zmluvnej podmienky týkajúcej sa spracovania osobných údajov, ide o predformulované vyhlásenie žalobkyne, ktoré je súhlasom daným pre široký okruh neurčitých subjektov, ktoré budú oprávnené spracovať jej osobné údaje a v tom súd vidí problém a nie v tom, čím sa bránil žalovaný, že mal zákonnú povinnosť uchovávať doklady o uskutočnených obchodoch alebo spracovať osobné údaje aj bez súhlasu klienta, ale len na konkrétne účely citované v § 93 písm. a/ ods. 3 zákona o bankách. Navyše takýto súhlas klienta podľa zmluvnej podmienky trvá 10 rokov bez ohľadu na dobu trvania zmluvy a klient ho síce môže odvolať, ale najskôr až po roku od splnenia záväzku, teda vyžaduje sa jeho aktívne konanie vo forme písomného oznámenia o odvolaní súhlasu spoločnosti. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľa nemá oporu v žiadnom zákone. Uvedená zmluvná podmienka zakladá nevyvážený právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy a to v neprospech spotrebiteľa. Súd dodáva, že obdobná zmluvná podmienka bola posúdená ako neprijateľná aj rozhodnutím SOI č. P/0331/07/11 zo dňa 25.11.2011 a tiež Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21 z 24.1.2017. Neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 11Co/33/2017 zo dňa 12.9.2017 a tiež Okresný súd v Prešove v rozsudku 11Csp/70/2020 zo dňa 23.10.2020, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 1CoCsp/23/2020 zo dňa 18.2.2021.

76. Súd nesúhlasí s argumentáciou žalovaného pokiaľ odkazuje na právnu úpravu v § 42 ods. 1 a § 93a ods. 3 zákona o bankách, keďže tieto ustanovenia sa týkajú uschovávaní údajov a konkrétnych dokladov a tiež spracúvania osobných údajov aj bez súhlasu klienta a to nesúvisí so žalovanou zmluvnou podmienkou, ktorá spočíva v poskytovaní osobných údajov klienta iným osobám, ako aj v tom, že uvedený súhlas môže klient odvolať až po roku od ukončenia záväzku a to navyše písomným oznámením veriteľovi.

77. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku IX. týkajúca sa rozhodcovskej doložky.

78. Uvedená zmluvná podmienka predstavuje podľa názoru súdu neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná. Za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Žalobca si túto doložku nevymienil a vzhľadom na charakter zmluvy nemožno dospieť ani k záveru, žeby mal možnosť do obsahu zmluvy akýmkoľvek spôsobom zasahovať, teda že mohol ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, miesto rozhodcovského konania, spôsob konania (s pojednávaním, bez pojednávania) a podobne. Uvedená rozhodcovská doložka bola uzavretá v typizovanej formulárovej podobe, žalovaný ju predkladal žalobcom v predtlačí. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je totiž stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je aj tento daný prípad a teda žalobcovia ju mohli prijať buď ako celok, alebo ako celkom odmietnuť. Žalovaný v konaní nepreukázal, že ako dodávateľ síce rozhodcovskú zmluvu pripravil, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ju neprijať, odmietnuť ju a to bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, respektíve jej neuzavretia. Na preukázanie individuálneho dojednanie

ho ťažilo dôkazné bremeno v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nie je vôbec preukázané, že v prípade, ak by dlžník nesúhlasil s vopred pripravenou rozhodcovskou doložkou, či by došlo k uzavretiu zmluvy úverovej, teda či by spotrebiteľ, napriek možnosti zvlášť podpísať rozhodcovskú doložku dosiahol uzavretie úverovej zmluvy aj v prípade nepodpísania rozhodcovskej doložky.

79. Zároveň rozhodcovská doložka spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach strán tým, že nútila žalobcov podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak žalovaný podá návrh na rozhodcovskom súde skôr, ako začne konanie na všeobecnom súde. Žalobcovia týmto stratili právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Zároveň sa jedná o neprijateľnú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Sám veriteľ zostavil znenie rozhodcovskej doložky v jej vopred pripravenej formulárovej podobe. Dlžník, ktorému je predložená typová spotrebiteľská doložka v predtlačí, nemá vzhľadom na takúto podobu doložky v zásade reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Žalobcovia sa v posudzovanej veci reálne vzdali svojho práva na účinnú ochranu v konaní pred všeobecným súdom a to v pozícii a situácii, v ktorej vystupovali ako spotrebiteľia, teda ako slabšia zmluvná strana a pri nemožnosti reálne vplývať na obsah zmluvy, čo je neprijateľné. Na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS, podľa ktorej spotrebiteľ nie je viazaný podmienkou, ktorá je nekalá.

80. V súvislosti s uvedeným poukazuje súd aj na nález Ústavného súdu SR, zo dňa 11.6.2019, sp. zn. III. ÚS 438/2018, z ktorého vyplýva, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby ma spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas tak, aby v prípade vyznačenia nesúhlasu vzájomné spory v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd

81. Majúc na zreteli uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

82. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

84. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP. Žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.